

[Bernhard Baunsgaard.]

skæftigede os med de afskrivningsproblemer, som vi også her er inde på. I forbindelse med et andet forslag om det ekstraordinære investeringsfradrag rejste vi fra radikal side dengang spørgsmålet, om der ikke kunne udformes regler, som virkede smidigt på den måde, at de opmuntrede firmaerne til at være noget tilbageholdende i tider, hvor der var fare for overophedning af konjunkturerne, og til gengæld gjorde det muligt for firmaerne at investere netop i tider, hvor der er brug for det af hensyn til helhedsbetragtningen for økonomien. Jeg vil gerne bede ministeren bekræfte, at disse ideer stadig væk optager ham, og jeg vil gerne spørge direkte, om vi kan vente et lovforslag, der tager sigte på denne problemstilling.

Med disse ord skal jeg fra radikal side tilsige ministeren et særdeles velvilligt udvalgsarbejde om de to af lovforslagene. Om jeg også kan love helt så velvilligt et arbejde om det midterste af lovforslagene, er tvivlsomt. Men i hvert fald kan jeg for alle tre lovforslags vedkommende love et særdeles ivrigt og sagligt medarbejderskab.

Ømann: Jeg skal begynde med det letteste først, forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m. v. Det er jo en gammel kending. Denne form for afskrivning er allerede i princippet afskaffet én gang, nemlig i 1966. Men den første gerning, som VKR-finansministeren udøvede — det var hr. Poul Møller — var at genindføre disse afskrivninger, som ikke har nogen som helst reel relation til den økonomiske situation, i hvert fald ikke i et sådant forhold, at det kan begrunde det selvstændige afskrivningsinstitut, der her er tale om. Det, der er tale om her, er simpelt hen, at man giver erhvervslivet mulighed for at opnå en skattecredit, og det gør man i det store og hele uden nogen som helst realøkonomisk begrundelse.

Det er klart, at det betyder et indhug i likviditeten. Når finansministeren har sagt, at det skal ses som et hele, regner jeg med, at de 300-400 mill. kr., det kan koste pr. år at inddrage denne skattecredit, så nogenlunde kan modsvares af den ekstra skattecredit, der gives ved den indrømmede yderligere afskrivning på maskiner, som jeg se-

nere skal komme tilbage til. For så vidt er der altså tilstræbt en vis helhed i det. Helhedsbetragtningen skal jeg også komme tilbage til.

Det, der foreligger her, er et godt forslag, for det forsvar, hr. Jens Peter Jensen heroisk øvede for disse forskudsafskrivninger, holder ikke. Nu er det jo nogen tid siden, hr. Jens Peter Jensen har været aktivt skatterådsmedlem og -formand, og jeg kan sige, at den betragtning, at man skulle bare have vænnet sig til det, og så gik det alt sammen bedre, holder ikke. Der gælder det modsatte: nu har man opdaget fidusen, og flere og flere har opdaget den og benytter den skånselsløst. De oplysninger, jeg har om, hvordan den bliver benyttet, animerer ikke til at opretholde denne regel.

Jeg kan altså anbefale dette lovforslag fuldt og helt.

Dernæst lovforslaget om afskrivninger på forskning. Jeg synes, det er et rimeligt forslag netop i en situation, hvor det drejer sig om at give spydspidsen i dansk erhvervsliv bedre kår — og det er jo dem, der forsker. De store firmaer har i stort omfang fratrukket disse udgifter over driften i forvejen. De, som ikke har kunnet fradrage dem, er de mindre og nye firmaer, som har bestilt forskningsopgaver fra institutioner under ATV, Akademiet for de tekniske Videnskaber. Når de har bestilt en sådan forskningsopgave, skal den afregnes med et bestemt beløb; det står og stritter på regnskabet, og det er let at finde ved ligningen. Det er en anlægsudgift og den har ikke kunnet trækkes fra eller afskrives. Jeg tror derfor, at inden for afskrivningsområdet er måske noget af det fornuftigste, man kunne gøre, netop at give et motiv til at benytte de forskningsinstitutioner, som staten i forvejen med store bekostninger har oprettet. Der er en helhed i, når staten går ind og opretter forskningsinstitutioner, så også at få firmaerne til at benytte dem. Det har i virkeligheden været skralt med at få folk rundt om til at benytte de muligheder, der ligger i den viden, som er akkumuleret i disse forskningsinstitutioner.

Så vidt så godt. Men så er der et andet kapitel i forslaget, og det ser i virkeligheden meget uskyldigt ud. Det er altid populært at bekæmpe forurening. Men her skal man lige standse lidt op og sige: ja men hov, her fast-